

Молодий колос

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ АКSMУ

Рік видання VIII. № 28 (728). НЕДІЛЯ, 5 БЕРЕЗНЯ 1967 р. Ціна 2 коп.

Непорушна єдність партії і народу

У містах і селах нашої країни проходять зустрічі виборців з кандидатами у депутати Верховних Рад союзних республік. У своїх виступах трудящі підкреслюють рішучість виконати зобов'язання, взяті на честь 50-річчя Радянської влади, ознаменувати день виборів новими трудовими успіхами. В зустрічах з виборцями беруть участь члени і кандидати в члени Політбюро ЦК КПРС, секретарі ЦК КПРС. З 27 лютого по 3 березня перед трудящими виступили кандидати в депутати: товариші К. Т. Мазуров, А. Я. Пельше, Д. С. Полянський, О. М. Шелопін, В. В. Гришкін, П. Н. Демічев, П. М. Машеров, Ш. Р. Рашидов, Д. Ф. Устинов, С. В. Щербинський, Ю. В. Андропов, І. В. Калітонов, Ф. Д. Кулаков, Б. М. Пономарьов, М. С. Соломенцев. [ТАРС].

— Через тиждень кіровоградці обов'язково зможуть купити свіжих огірків, — мовить Дуся Комісаренко. — Ось дивіться...

А навколо дівчат у теплиці пелюстки, пелюстки, мов жовті метелики... Вони наливаються прозорим соком і весняним сонцем.

— Бачите, скільки світла тут і тепла, — нагодилися завідувача теплицями Євдокія Трифонівна Комісаренко. — В таких умовах огірки дозрівають через п'ятдесят п'ять днів.

— В минулому році ми дали жителям Кіровограда

САЛАТ ПОЧИНАЄТЬСЯ ТУТ

286 центнерів свіжих ово-

ців. — А як зараз?

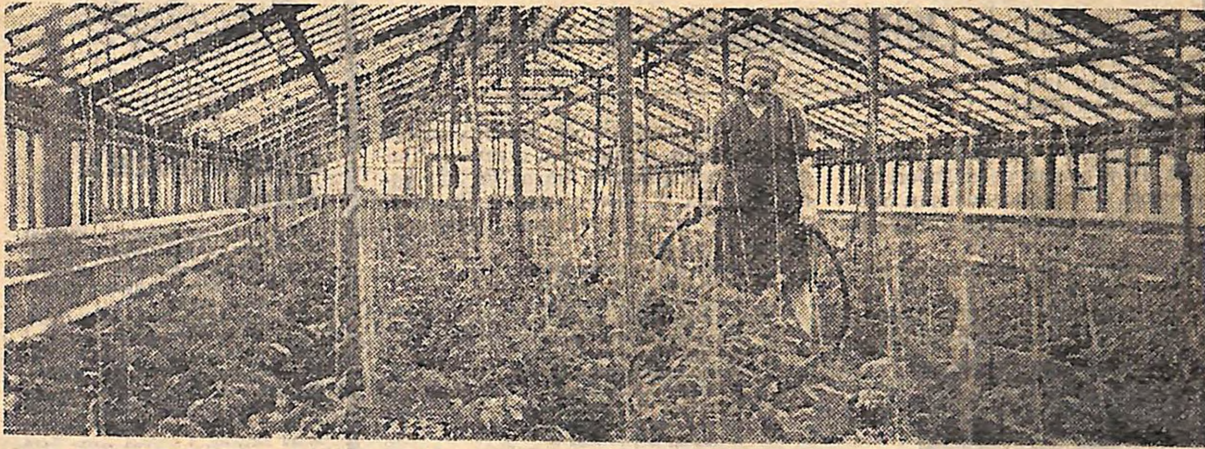
— У січні й лютому кіровоградці одержали 40 центнерів зеленої цибулі, петрушки...

Квітнуть в теплицях і помідори. На полицях магази-

нів вони з'являться в квітні.

...Ще не зійшов сніг, а на вулицях Кіровограда ось-ось з'являться господарки з свіжими овочами в сумках.

В. ПЕТРЕНКО,
спецкор «Молодого комунара».
Фото В. КОВПАКА.

НОВИНИ

ПОДАРУНОК З КИШИНЕВА

— Вітаю вас з днем народження, — радісно мовила Алла Пше-нична. — А ось і подарунок. І дівчина подала жіночі букет-жовтєві квіти, пляшку «Шампанського» й торт.

— Від сина, Юри... Аж з Ки-

шинева.

— І як він зміг передати все це.

Алла загадково посміхнулася:

— Є, матусю, в Кіровограді бю-

ро добрих послуг. І працюють там

дівчата, молоді й уважні. Такі ж,

як і ваш син, Юра Коломоєць. Во-

ни й скорочують відстань між Ки-

шиневом і Кіровоградом.

ПОСМАКУВАТИ свіжими огірками? Певен, що не відмовитесь. Особливо, коли вони найперші, безрезневі. І присмак у них весняний. А вирощують їх оці молоді робітниці з приміського радгоспу «Зоря». Наймолодша

з них, комсомолка Раїса Стельмах, жартує:

— Жаль, що серед нас немає хлопців. Тоді б, напевне, 8 березня з'явилися у магазинах огірки. А ми ще шкодуємо їх зривати, хай підростуть...

ПОПЕРЕДУ — ДЕВ'ЯТИЙ ВСЕСВІТНІЙ

Прогресивна молодь світу розпочала підготовку до IX Всесвітнього фестивалю молоді і студентів. Міжнародний підготовчий комітет фестивалю, який недавно засідав у Відні, вирішив, що ця маніфестація солідарності буде проведена в Софії в 1968 році. В бесіді, присвяченій наступному Всесвітньому фестивалю, кореспондент ТАРС В. Чантурія поставив

заступникові голови комітету молодіжних організацій СРСР Олександрю Дзасохову кілька запитань.

ЗАПИТАННЯ: Яке, на ваш погляд, має значення наступний фестиваль?

— Всесвітні фестивалі завжди були великими подіями для молодого покоління землі. Чи потрібно доводити важливість фестивального руху в цілому, і зокрема IX Всесвітнього? Хвилюючі дні переживає людство. Кривава інтервенція США у В'єтнамі, зухвалі дії реакції в Латинській Америці, Африці й Азії ви-

кликають гнів і обурення у молоді всіх країн.

Молодь все більше відчуває відповідальність за долю світу, за майбутнє народів. Ось чому члени міжнародного підготовчого комітету фестивалю, висловлюючи волю мільйонів юнаків і дівчат, були одностайні у визначенні завдань, які повинні вирішувати національні молодіжні й студентські організації в період підготовки до фестивалю. Головне з цих завдань — на всіх континентах мобі- (Закінчення на 3-й стор.)

СТЕПІВЧАНКА

Я КА ТИ, дівчино степової Кіровоградщини! Хто намалює твій портрет, розповість, чим ти сьогодні живеш, про що мрієш! У живописця не вистачить кольорів на палітрі, а в оповідача — слів, щоб були в твоєму портреті — зігріта сонцем врода, щедра душа і невтомні руки.

Ми замовляємо вам, художники, портрет нашої степівчанки. Тільки не ставте мольберти в безвітряній тиші кімнати. Ідіть у цехи заводів, на колгоспні ферми й тракторні стани, за прилавки магазинів і в шкільні класи. Вона там, герої ваших ненаписаних творів.

Потрапите до колгоспу імені Куйбішева Новоархангельського району — познайомтеся з Галеєю Ланчуковською. Три роки тому вона закінчила училище механізації сільського господарства. Відтоді працює трактористкою. За високої виробітки, добрий догляд машин шанують дівчину. Не забудьте, що її портрет буде неповним без ордену Трудового Червоного Прапора.

А зайдете на Кіровоградську панчішну фабрику — умовте позувати робітницю Тамару Сазанчук, 22-річну комсомолку, передову виробницницю, застрільницю багатьох добрих справ.

Намальований вами портрет не обійдеться й без кількох штрихів, узятих з дівчат-доярочок, членів комсомольсько-молодіжної ферми колгоспу імені Кірова Знамянського району, які виступили ініціаторами механізації ферм і нової організації праці, або їх ровесниць з

ДІВЧИНА З ЛУНКОГО КРАЮ

колгоспу імені Леніна Новгородківського району, що закінчили минулий рік трьохтисячними надоями від своїх корів...

А ще знайдіть фарби для русокої студентки, для милого фартушка школярки, якій завтра обирати великий шлях у життя. І не тільки за книгою малюйте їх. Гляньте отим оком художника на них, коли дарують вони джерельну пісню про кохання і сонце.

Така вона, степівчанка. Вона ніколи не позичала завзяття, невтомності, кмітливості, завжди була і є там, де потрібне гаряче серце, куди кличе велика наша мета.

Тобі, дівчино, молода жінко, присвячуємо ми сторінку в сьогоднішньому номері газети. Не тому, що через два дні твоє свято, — хоч святкові поздравлення теж просим, прийняти, — а тому, що хочемо говорити з тобою щиро, говорити про все, чим живеш, що тебе хвилює.

Отже, «Степівчанка» — сторінка для дівчат.

СТЕПІВЧАНКА.

Фото Б. ІВАНОВА.

СТЕПІВЧАНКА

Всі дівчата нашого класу цікавляться, яку зачіску краще зробити. Порадьте, будь ласка.

Л. ПЛАЧИНДА,

с. Кашіж,
Новомиргородського району.

На питання Людмили Плачинди відповідає старший майстер «Жіночого салону» в місті Кіровограді Д. А. Мачеристова.

Основна вимога до зачіски, — щоб вона була гарною, зручною і, безсумнівно, природною, без зайвої крикливості. При виборі зачіски враховується і колір волосся, і вираз обличчя, і ріст людини. Коли волосся світле, пасує більш розкішна зачіска. А от зачіска із чорного волосся здається суворішою, і не варто її переважувати деталями.

Моя зачіска

Дівчатам з круглим обличчям доречно робити розкішні високі зачіски, що круто здіймаються над чолом. Коли обличчя плоске, його потрібно більш відкрити, а вуха закрити тільки наполовину. Коли шия коротка і повна, рекомендується волосся на потилиці зачісувати вгору, укладати подовженим уніз озалом чи навіть більш гостро, мисом. На худій шії волосся краще вкласти опущеним пониже вузлом чи підстригти озалом.

Дівчатам високого росту краще вибирати округлі зачіски з крутими деталями. При низькому рості недоречно робити прями довгі пробори, чубок.

Зараз модні зачіски «молодіжка» в різних варіантах, «студентські», «дівочі». Модна також коротка стрижка. Вона пасує і зовсім юним, і літнім. Думаю, багатьом старшокласницям буде до душі і зачіска «віпочок». Виконується вона з короткого і довгого волосся. Спереду і на скронях його ледь філірують, а ззаду — на третину довжиною. Перед тим, як накручувати на бігуді, волосся змочують відваром льняного насіння, соком лимона чи апельсина, пивом або іншим розчином, що має в'язкі властивості.

Для дівчат, що вступили у самостійне життя, можна порекомендувати «корзинку». Ця зачіска виконується з короткого волосся. Спереду його філірують до 7—8 сантиметрів, ззаду — до 10—12. Цю зачіску можна носити з чубком і без нього. Ряд інших красивих зачісок виконується тими ж прийомами, що й «корзинка».

Коси, як і раніше, залишаються модними. Їх можна заплітати, а можна викласти чудову зачіску — вечірню, на випускний бал і т. ін.

Десятикласниці Наташа Губанова, Ганна Долницька, Раїса Тужко, Марія Завдавайло та інші, як і викладач російської мови та літератури Галина Архип'яна Люта та бібліотечарка Раїса Михайлівна Зубрицька, чимало попрацювали, готуючи чи-

НЕ ПОВТОРИТЬСЯ!

Ще як прещалася з піонером, твердо пообіщала: «Прийду». Вже з етестатом, працюючи вихователькою дитячого садка, залишилась вірною своїм молодим друзям. А невдовзі райком комсомолу довіря їй і дружину — на правах старшої піонервожатої Скалхутської середньої школи. З приходом Юлії Шевцової завирувало піонерське життя. З'яв-

лися нові традиції — свята Весни, Літа, Осені, Зими. Народилися гандяріські тижні і місячники, зав'язалася дружба з солдатами-випускниками школи. Слідом пішли шляхами воїнів — анзаолителів села.

А цього року Юлія Юхимівна стане педагогом з вищою освітою. Хочеться побажати їй великих успіхів і безмірного щастя.

Н. МОТОРНА,
зав. шкільним відділом Новоархангельського РК комсомолу.

Юля — піонерський комісар

Десятикласниці Малописківської середньої школи № 3 — учасниці ансамблю «Юність». Вже кілька років цей ансамбль радує глядачів веселою піснюю.
Фото А. Будупальсого.

— Ч УЛІ? Марійка Абаза заміж виходить.
— За кого ж?
— За Леоніда Гончарова...
— Та не може бути...

ЯКЩО ЛЮБИШ

— Кажуть, що й весілля комсомольське справлятимуть...
Ця чутка швидко облетіла село. Раділи люди: добра пара буде. Тільки хлопці:
— Не вигорить. Не віддасть Софія Абаза дочку за Гончарова, не любить за гостру вдачу.

Дійшли ті чутки й до матері, Марійка повернулася якось пізенько додому. В очак — радість якась. І, не стримуючись більше, кинулась на шию:
— Мамочко! Заміж виходжу. Стара відсахнулася.
— За Льоною, — прошепотіла дочка.
— За кого? — перепитала мати, немов недочувши.
— За Гончарова, — твердо і вже голосніше проказала Марійка.
Насупилась мати:
— Щоб я більше і слова про нього не чула.

Зблідла молода Абаза, зщулилася і, немов привид, відігнала той наказ:
— Ні, ні...
— Ой, горенько! — майже заголосила мати.
— Я люблю! — почувлось рішуче.
Мати замовкла. На неї, видно, подіяли не стільки слова, скільки променистий погляд дочки...

Згодом все село поспішало до клубу на весілля шофера колгоспу «Іскра» і продавця магазину № 2. Молодих урочисто зустріли керівники сільської Ради, колгоспу. Микола Залюбовський, депутат сільради, підніс молодим шлюбні обручки. Була музика, ширі побажання, веселощі.

А мати? Вона все підносила хустинку до очей, змажуючи сльози. То були сльози радості...

Г. АНДРЕЄВ.

с. Глин'яна,
Добровеличківського району.

Валерій ЮР'ЄВ

ЗАГРАЙ ТАКОЇ...

Не грай для мене сумних мелодій,
Не треба, Ніно.
Я хочу,
Щоб грози будило в небі
Збурене піаніно.
Щоб хмарю червоною
Пливло над червоним віком,
Щоб хату вдови заквітчало рясом
Руками її чоловіка.
Не грай для мене веселих дуже,
Не треба, Ніно.
Я прагну мелодій пружних,
Що крушать холодні стіни.
Що навіть в байдужих та хитрих
Морозом біжать по сніпі.
Заграй такої, щоб сопцем
Паскрізь йшло людину!
Щоб вітер, дерева, Граніт, і гарячі квітні
Звучали моїм коханням,
Як бджоли на крилах літа.

м. Кіровоград.

Сидить, бувало, за книжкою, готує уроки. А ледь зачує рокіт трактора — і вже на вулиці. «Хлопцем би тобі родитися», — жартували подружки. Та дарма. Сьогодні професія тракториста — і жіноча професія. І нею оволоділа Галина Лавриненко по закінченні школи. Працює зараз у колгоспі «Заповіт Леніна» Знаменського району. Добре працює. Тому й в Москві побувала на початку року, виступала разом з іншими діачатами-ентузіастами по Центральному телебаченню.

Фото В. КОВПАКА.

ПІДГОТОВКА до ювілею Радянської влади сколихнула в душі події п'ятидесятирічної давності. Не з газет дізналося про Жовтневу революцію моє покоління в селі Щасливому, Олександрійського повіту, де я була вчителькою. Вісті принесли поранені солдати, які поверталися з госпіталів. Навіть скупі вісті про революцію підняли всіх на ноги.

До того я не раз запитувала себе: «Що таке щастя?». Опинившись у вирі революційних подій, я відчула повноту життя. Було голодно і холодно. Та я мала велику радість. Пізніше зрозуміла, що саме таку радість називають щастям.

Зараз я часто буваю в школах. Великі, світлі приміщення, життєрадісні дівчатка... У моєму селі до революції школа не могла охопити всю дітвору. До того ж, багато селян не мали змоги вчити дітей.

У перші ж роки Радянської влади все змінилось. І зовсім юні, і дорослі потяглися до знань. Ми, вчителі, не шкодували ні сил, ні часу для ліквідації неписьменності. Перевтомлювались, але яка ж то радість була, коли старий дідуся чи молоденька дівчина згодом вільно писали і читали!

До речі, письменники-фантасти брати Стругацькі якось сказали, що щастя дає людині три радості: друга, любов і роботу. Таки дійсно скільки наснаги приносила кожному і вчительська діяльність, і участь в художній самодіяльності, в різних гуртках і товариствах! Пам'ятаю, репетиції художньої самодіяльності ми проводили у школі. Це не просто. Більшість дівачат робила лише перші кроки в лікбезі. І ролі доводилося розучувати з голосу.

В ті буремні роки ми займалися не лише освітою. Агітація за список більшовиків в Установчі збори, продрозкладка, боротьба проти самотоваріння — все захоплювало нас.

Згадую часи Великої Вітчизняної війни. На Уралі одній колгоспниці листоніша приніс звістку про загибель чоловіка. Вона скрикнула, заголосила. Напівживу її відвезли додому, а вранці вона вже працювала на току: фронту потрібен був хліб. Я теж відчувала біль, але водночас мала задоволення, що і я працюю для перемоги.

Щастя — поняття дуже індивідуальне. Та я ніколи не згоджусь з тими людьми, для кого щастя — це просто відсутність лиха, матеріальний достаток. Так, ми всі працюємо над тим, щоб краще жилося. Але достаток — не самоціль. Він потрібний для того, щоб людина могла повністю розкритися у своїй творчій кресті.

Я прожила довге життя. Нелегким було воно. Але вважаю себе щасливою. Зустрічаюсь з аудиторією, з самодіяльними артистами, всю себе віддаю громадській діяльності. А тому і в ці роки я зустрічаюсь з радістю. І щастя моє — одностій з Радянською владою. Я бачу вас, дівчата, в інститутах і технікумах, бачу красивими і освіченими. І нехай вам зараз не більше двадцяти, та й ваше щастя початок бере від Жовтня. І якщо ви не будете замикатися лише в особистому, то сповна пізнасте щастя.

ЩАСТЯ І РОКИ

О. КАЗАРІНА,
лектор обласної організації товариства «Знання».

м. Кіровоград.

